

ДИМИТЪР БЕЖАНСКИ

КОСМИЧЕСКА ИДИЛИЯ

Част 27 от „Живот втора употреба“

chitanka.info

На В. Станков

Звезди, астероиди, метеорити, комети. Космос като космос. И някъде из този космос — междупланетна станция. Мъничко късче от майката Земя. А понеже станцията е българска — значи и мъничко късче от майка България.

В това именно късче, в един от специалните му сектори стояха и разговаряха командирът на късчето и неговият първи заместник — космонавтът Петров. Всъщност „стояха“ е условно казано, човек трудно стои, когато е в безтегловност, двамата по-скоро се рееха из наблъсканата с апарати каюта и внимаваха да не закачат нещо с обкованите си в олово обувки.

— Иване, можеш ли да ми обясниш какво е това? — попита командирът и тикна в лицето на заместника си някакво листче.

— Кое, шефе? — на свой ред попита космонавтът Петров, преструвайки се, че не разбира за какво става дума.

— Ей това тука! Това листче!

— А, това ли? — Петров се опитваше да спечели време — Това е... Така де, това е заявката за следващия транспортен кораб.

— Виждам, че е заявката за следващия транспортен кораб! — повиши тон командирът, с което наруши едно от основните правила в станцията: да не се пее, да не се въздиша и да не се повишава тон — с цел пестене на дефицитния кислород. Виждам, че е заявката! — повтори той като отново наруши правилото. — Ти ми прочети какво пише в тази заявка! Чети, чети! На глас чети!

Космонавтът Петров взе листчето и зачете:

— Осемдесет килограма чушки „червена капия“, два тона сини сливи, десет метра черва, петдесет килограма захар...

— Иване, какви са тия глупости?! — прекъсна го командирът. — Слива, черва, капии?! Какво е това?!

— Ами такива са заявките на хората, шефе! — вдигна рамене космонавтът. — Космонавт Маринова си поръчва чушки, щяла да ги затваря в буркани. Сливите са за космонавт Горанов ще вари ракия. Той и досега вареше — от мармалад, обаче. Не му е лоша ракията,

шефе, пивка е, но на другия ден малко те цепи главата. От сливовата нямало да е така...

— Иване, вие ще ме побъркате, бе! — кресна командирът, при което изразходва цяла дневна дажба от кислород. — Това тука космическа станция ли е или вилна зона?! Ракия ще ми варят! Бе чудя се аз защо оня ден целият космос се беше размирисал на джибри! Ами тия, какво беше... Тия черва?

— Червата са мои, шефе! — сведе виновно поглед космонавтът Петров. — Тоест, не че са мои червата, а са за мене. Малко луканка да натъпча...

Командирът отчаяно се хвана за главата.

— Че какво лошо има бе, шефе?! — продължи Петров все още със сведен поглед. — Сега на Земята е есен. В нашия край де, в България! А българинът есенно време не си ли затвори някой и друг буркан, не си ли свари ракия, не натъпче ли малко луканчица...

— Не, вие наистина ще ме побъркате! — въздъхна командирът и пак наруши онова правило. — Есен било! Буркани, луканчици! Ние тука програма изпълняваме бе, ееей! Научна програма! Експерименти провеждаме в открития космос! А те се занимават с черва и печени чушки!

— Ама шефе, чакай бе! — доби смелост заместникът. Те, хората в извънработно време... После какво ни пречи да включим и това в програмата? „Домашно консервиране в условията на космически полет.“ Хем ще си правим експериментите, хем и храната ни такова... От сегашните космически буламачи направо ми се повдига вече...

Командирът се замисли.

— В програмата значи?...

— В програмата, шефе! — енергично кимна Петров. Включваме го в програмата и готово!

— Така, така... А на Горанов мармеладовицата била пивка, казваш?

— Пивка е, шефе! Много е пивка! А и на градус я е докарал...

— Хм! — изсумтя неопределено командирът. — Иди му кажи да донесе една колба за изследване! И направи писмено предложение за разширяване на програмата!

* * *

Звезди, астероиди, метеори, комети. Космос като космос. И някъде из този космос — едно късче от България. От истинската — ухаеща на печени чушки, на пърлено прасе и на сливов първак България...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.